

A szobákban a lámpák égnek,
a téren só olvad a hóval.
Én az ilyen időt szerettem;
itt nem is volt helye egyébnek.
Sötétjein december idejének,
ha fogy az áram, fogy a szén,
gondoljatok rám néha... szóval
csak vissza, mint most rátok én.

TANDORI DEZSŐ fordításai

Vilvi Luik 1946-ban született Viljandi megyei közalkalmazott családból. Tallinnban végzett középiskolát levelezőként. A fiatal észt lírikusok sorában a beérkezettek között tartják számon. 1965-ben jelent meg az első, idén pedig a nyolcadik verskötete.

Természeti hangulataiba sok szomorúság és vágyakozás vegyül, lakonikus kifejezőmódjával sikerült erős lírai feszültséget elérnie.

A verseket válogatta
BERECZKINÉ KIISK MAI

VINKLER LÁSZLÓ MUNKÁJA